

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 2479
Den 23. april 2024

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 637 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 27. marts 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 637 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

”Ifølge ekspertgruppen for en Grøn skattereform kan det som et alternativ til en afgift på gødning eller en omlægning af den direkte landbrugsstøtte med henblik på at understøtte reduceret gødningsanvendelse overvejes at sænke kvælstofnormerne med en fast procentdel, jf. kvælstofreguleringen fra før 2015 (side 33 i rapporten).

Vil ministeren i forlængelse heraf vurdere de provenumæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser af alle ekspertgruppens modeller, hvis ekspertgruppens tilskud til pyrolyse og ekspertgruppens forslag til regulering af gødningsudbredelsen droppes og der i stedet genindføres den reducerede kvælstofnorm som blev ophævet af den daværende regering (Venstre) og Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliances med den politiske aftale om Fødevarer- og Landbrugspakken af 22. december 2015?

I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for, i hvor høj grad tiltaget vil bidrage til at indfri vandrammedirektivet og sammenligne denne andel med ekspertgruppens oprindelige forslag?”

Svar

Forud for Aftale om Fødevarer- og landbrugspakke af december 2015 var landbruget pålagt en normreduktion på ca. 20 pct. En partiel opgørelse viser, at genindførelse af en normreduktion i denne størrelsesorden vil medføre en reduktion i drivhusgasudledningen på ca. 0,3 mio. ton CO₂e forudsat, at reduktionen fandt sted gennem reduceret anvendelse af handelsgødning. Såfremt de reguleringsmodeller, som indgår i Ekspertgruppen for en Grøn Skattereforms endelige afrapportering, blev justeret således, at tilskudspuljen til pyrolyse samt afgift på gødningsanvendelse/støtte til reduceret gødningsanvendelse bortfaldt, og der i stedet blev indført en normreduktion svarende til niveauet forud for Aftale om Fødevarer- og Landbrugspakke, ville det medføre, at den samlede effekt af model 1 ville øges med 0,2 mio. ton CO₂e, effekten af model 2 ville være neutral, mens effekten af model 3 ville blive reduceret med 0,6 mio. ton CO₂e. Opgørelsen tager ikke højde for afledte effekter.

I 2013 estimerede Københavns Universitet og Aarhus Universitet, at omkostningerne for landbruget ved en normreduktion på ca. 15 pct. var ca. 500-1.000 mio. kr. pr. år¹.

---

¹ https://pure.au.dk/ws/portalfiles/portal/68655981/rapport_normreduktion.pdf

Det har ikke været muligt at beregne de samfundsøkonomiske konsekvenser af den foreslåede ændring i de tre modeller.

For så vidt angår bidraget til indfrielse af vandrammedirektivet vil kun en del af reduktionerne i medfør af en normreduktion finde sted i oplande med et kvælstofindsatsbehov. I områder, hvor der er et indsatsbehov, er det forudsat at både kvælstof- og klimaeffekten af den forudsatte nye kvælstofreguleringsmodel allerede er indregnet i hhv. Klimafremskrivningen og Vandområdeplanerne. Det bemærkes endvidere, at ny udledningsbaseret reguleringsmodel, hvor normreduktion er et blandt flere virkemidler, vil være en mere omkostningseffektiv regulering til at nå kvælstofindsatsbehovet end en normreduktion alene.

Jacob Jensen

/

Morten Ejrnæs